

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۴ نومبر ۲۰۲۰

از "خس دزدی" تا "راکت پرانی" همه اجزای یک ستراتیژی اند!

۲

دو شنبه ۰۳ قوس ۱۳۹۹ - کابل: در این قسمت خواهیم دید که دولت دست نشانده بعد از سالها ممانعت، دلجوئی، تقویت و طالب پروری و ده ها هزار از هم میهنان ما را به قربانگاه جهل و تعصب طالبی فرستادن، اکنون که کارد را بر گلوی خود احساس می نماید، چه تدبیری پیشه نموده است:

دولت دست نشانده که از یک سو قلباً خواستار خشونت و اعمال فشار بر طالب نیست و از جانب دیگر توان آن را نیز ندارد تا مانند هندوستان، حلقه محاصره بر مجموع مناطق تحت سلطه طالب و کنترل شدید را در مناطق تحت نفوذ خودش اعمال نماید، تا جایی که دیده می شود، جهت خنثا ساختن ستراتیژی پاکستان که به وسیله طالب عملی می گردد، دو سیاست و خط حرکی را اتخاذ نموده است، یکی تعقیب "خس دزدان" و دیگری تکیه بر کار "استخباراتی".

در سیاست مبارزه با "خس دزدان" یعنی آنچه را "امراالله صالح" به حیث "کوتوال کابل" و چند شهر دیگر به عهده دارد، نیروهای امنیتی دولت دست نشانده، از بام تا شام، در تعقیب "خس دزدان" اعم از چند مرغ دزد، سارق موبایل، و آنهایی که در داخل شهر عمدتاً به خاطر پیدا کردن یک لقمه نان دست به دست و سرقت می زنند، مصروف می باشند، مسلم است که چسبیدن به چنین سیاستی یعنی نیروهای امنیتی را غرق در خرده کاری های بجا و بی جا نمودن، باعث می گردد تا خلأ حضور مقامات امنیتی در سایر زمینه ها خود را نشان دهد.

در مورد مشخص ما، همه به خاطر داریم که به محض تقرر "صالح" به مقام "کوتوال کابل" که باعث مصروفیت نیروهای امنیتی در جلوگیری از "خس دزدی" می بایست می گردید، طرف مقابل که می داند چگونه از خلأ به وجود آمده استفاده نماید، حملات انتحاری گسترده و خونباری را به مثابه جایگزین "خس دزدی"، روی دست گرفته ظرف یک هفته بیش از ۱۰۰ تن از هموطنان ما را در سراسر کشور طی چند عملیات انتحاری در کابل "مدرسه کوثر دانش و پوهنتون کابل" و ننگرهار از بین برده، قدرت و تکامل کارش را با فیر ۲۳ راکت از داخل شهر بر نقاط دیگر شهر و ایجاد خسارات جانی و مالی و از همه مهمتر روانی بر مردم بیدفاع کابل به نمایش گذاشت.

و اما در مورد سیاست استخباراتی ساختن شهرها، یعنی مراجعت به تجربه شکست خورده و بدنام نوکران روس توسط "خاد" از قبل معلوم است که چنان سیاستی نه تنها در افغانستان قادر نبوده و نیست تا جلو ستراتیژی تخریبی دشمن را سد شود، بلکه در هیچ کجای جهان، استخبارات به تنهایی خود قادر به جلوگیری از فعالیت های تخریبی نبوده و نیست.

هموطنان گرامی!

حال که بحث ما بدین نکته رسید، شاید نزد برخی از خوانندگان سوالی به وجود آید که پس چه باید کرد و چطور می توان چنان ستراتیژی چند جانبه و مغلق را به شکست کشاند؟ برای پاسخ بدین پرسش ضمن آن که توجه تان را به مطلب **"چرا در کوبا ناآرامی های اجتماعی وجود ندارد؟"** ارسالی همکار عزیز پورتال آقای "حیدری" جلب می نمایم، مختصراً باید نگاشت:

* - یک اصل مسلم که در تمام کشور ها من جمله افغانستان می باید پذیرفته شود این است که دشمنان مسلح یک کشور و یک منطقه را فقط توده های میلیونی همان کشور و منطقه می توانند به زانو درآورده، مانع فعالیت های تخریبی آنها بگردند،

* - بر مبنای همین اصل، فقط خلق افغانستان می تواند مانع فعالیت های تخریبی استخبارات نظامی پاکستان و خنثا ساختن تمام فعالیت های نوکران آنها در وجود طالب، "گلبدین"، "داعش" و بقیه شود،
* - برای اینکار می باید به توده های میلیونی کشور آگاهی انقلابی، ملی و طبقاتی داد، یعنی باید آنها را از لحاظ ذهنی در حدی از بلوغ سیاسی و عقیدتی ارتقاء داد، که نه تنها نمایندگان استخبارات نظامی پاکستان، ایران، عربستان سعود، روسیه، امریکا، چین و بقیه کشور ها را کمک ننمایند، بلکه آنها را دشمن خود دانسته، نابودی آنها را از وظایف تخطی ناپذیر خویش بدانند.

* - متناسب و بر مبنای چنین آگهی، نهاد ها و کمیته های دفاع از خود را آگاهانه و داوطلبانه با تکیه بر نیروی خود به وجود آورده، با سازماندهی سالم تمام باشندگان کشور- در افغانستان بین ۳۰ الی ۳۵ میلیون- انسان این سرزمین را به چشم و گوش و به بازوی توانای دفاع از مردم مبدل کردن است.

هموطنان گرامی!

آنچه در بالا تذکار یافت و می تواند یگانه راه دفاع از جان، مال و ناموس مردم افغانستان قید گردد، امریست که دولت دست نشانده نه اراده و نه هم خواست و ظرفیت انجام آن را دارد. زیرا برای این دولت حفظ منافع حقیر خودشان و بادران شان به صد ها و هزارها بار برتر از حفظ جان مردم بی پناه ما می باشد. برای این دولت، از یک دید ستراتیژیک، امپریالیسم، طالب، داعش، و بقیه نوکران امپریالیسم دوست تر و نزدیکتر است، تا مردم افغانستان؛ از همین رو آنها بیشتر از آن که با طالب و یا داعش و یا هم بادران آنها سیستم امپریالیسم و کشور های امپریالیستی دشمن باشند، با مردم افغانستان دشمن می باشند. از همین رو ختم جنگ و خون ریزی و نجات مردم از تجاوزات امپریالیسم و ارتجاع و سگان دست آموز آنها با نابودی دولت دست نشانده گره خورده است.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزء لاینفک مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!